

TJALVISTEN

IDRETTSKLUBBEN TJALVES MEDLEMSBLAD

12. aargang. Nummer 7

Redaktør:
Bjarne Th. Fjeld, Prinsensgt. 26 B

Juli 1928

Bladet utkommer 1 gang hver maaned. Sendes gratis til medlemmer. Abonnementspris for ikke-medlemmer kr. 1.00 pr. aar.
Ekspedition: Industritrykkeriet, Oslo.

Fra lederbilens kalesche.

Endelig er det over. Løpet — *massemønstringen* av de mest interesserte 6—700 mand i første omgang. Hvor mange neste aar? Kan jeg si 1500? Interessen og klubfølelsen vokser og river nye folk med. «Tjalve» og «Aftenposten» har nedlagt et arbeide som vil faa den mest *vitale* betydning for norsk *fri idrett*.

Efter denne lille indledning vil jeg fortælle hvad jeg saa vore gutter presterte.

Arne Haug løp en god 1ste etappe til Wolfsgt. I klyngen ca. 45 meter efter at Torodd-gutten fik pinnen fik Bebel den og rækkefølgen holdt sig — bedre sagt — avstanden. Nu fik Egil Steen ordet, eller pinnen. *Et flot løp, med skaffet rekord, hadde han præstert* paa den etappen. Saa begyndte opstigningen og Reidar Tandberg (Oslo-mesteren i terræng) skaffet mig den tilfredsstillelse at kunne konstatere at jeg i Grimelundssvingene *saa bare* han. Jeg fik nu, en vishet for, at vi ledet klart 150 m., da han kunne la Dahlstrøm — vor lille uovervindelige klyver faa stafetten. Nu, heroppe paa sletta maatte jeg dunke vor traditionelle lederbil-eier Kaare Svendsen, i ryggen, og faa mere fart. Han vandt meter for meter. Veiene blev længer før svingene kom, — han var alene — ingen var at se, fra Fossheimsvingen hitenfor Svendstuen før han var langt oppe i bakken mot Bautastenen, —

da først viste der sig folk i svingen dernede. Dahlstrøm er suveren paa denne etappe. Han blev forfulgt her et stykke, 100 meter før Bautastenen — ikke av løpere — men et bæst av en Dobberman og to andre bikjer. — Jeg grep i lommen efter noget, jeg kunde kaste med. For jeg var ikke forberedt paa at firbente skulde forsøke at hindre Fritz i sin kamp for «Tjalve» mot Zenit. *Endelig* stak de fillebikjene bort i skauen for at dyrke *sine* interesser. — Nogen bratte bakker op nu, de bratteste i hele løipa, saa maa det da vel være anledning til, *endelig* at se hvor langt to'ern er efter. (Kaare hadde trimmet sin bil, likegodt som Fjeld og Rasmus hadde trimmet de femten).

Utover fra Besserud skulde vi faa opsyn. De rette, lange strækninger ned til Græsbanen fortalte tydelig, hvilken præstation Fritz Dahlstrøm hadde utført, da Hubert Hegbart var langt avgaarde, før neste mand viste sig paa Besserud.

Hegbart var god. Det var ingen som slog ham idag! Hroar Andersen, fra Græsbanen til Holmen, holdt næsten den skarpskodde Lillehammergutten. *Du var en god Hroar!* (Du hadde dit gode humør med dig i løipa).

Ved Brua summet alt hvad Norge eier av bier, store bier *ventende* paa den nye knuppen Ole Vaal-torp skulde springe ut, saa alle baade nye og gamle kunne summe forbi ham paa vei mot Skøyen bro. (Jørgensen, Minde, Brusgaard, Erling Pedersen).

Nyheter

Etablert 1879

Dresser — Kapper — Herreartikler

Godt utvalg — rimelige priser

Thv. Meyersgt. 67—65

PETRINE NIELSEN

Thv. Meyersgt. 67—65

Wilhelm Blystad

Baand-, Lidse- & Sytraadfabrik.

— Etableret 1906. —

Kontor og fabrik: Sandakerveien 52, Oslo.
Telefoner: 71 605, privat 72 526.

Tjalvegutter

blir alltid pent behandlet naar De
ved kjøp av **Idrettsmateriel**
k o m m e r t i l F j e l d i

A/
/S **HAKO**
Prinsensgt. 26 B. — Telf. 21 110.

Med dette selskap *bak sig* skulde det ikke været mye igjen av en som ikke hadde sine nerver i en saa rolig stand som *Ole Vaalorp*. Det var *Jørgensen alene* i tættgruppen som i naturtro *Jean Bouin* stil arbeidet sig indpaa «Knuppen» mot *Skøyen*. (Faar vi en ny *Halstvedt* i den gutten)?

Nordgaard i likhet med *Vaalorp* er nye folk, men for betingelser *de* gutta besidder. Meterne pro eller kontra kunne jeg ikke fra bilen konstatere, da *Albrekt* overtok. Han kjørte *hardt* i begynnelsen, bakken i *Bygdø* allè hadde sin virkning paa ham, og da *Albrekt* hadde en *Cambell* i ryggen, kan jeg nok sette mig ind i din etappe. (Men har du ikke ogsaa kjørt litt for *hardt* i vaarsesongen, *Albrekt*?) Den som holder *dig* paa etappen næste gang, skal jeg trykke kraftig i haanden.

Henriksen overtok ved *Vestheim* skole av *Albreksen*. Jeg trodde slaget var tapt. Jeg laa ikke lenger paa kalesjen, men maatte ha videre utsyn. Du *Johan*; din spurt fra *Riddervoldsgt.* til *der*, hvor *Bjerke* stod med utstrakt haand, — *det var der* og *netop der du gjorde det*, før du lot *Asbjørn Bjerkes* gut *Erling* faa pinnen.

Bjerke forstod situationens alvor og løp sit livs *bedste* løp, og la *dyre* sekunder til *Johan Henriks*

Nu var det *Bjørn Karstensen* som skulde holde *Lillehammer* stangen *sin* 500 mtr. Det slog til. Et kraftig løp presterte du, *Karsten*. Og igjen slog pulsen hurtigere paa mig.

Kan *Reidar Andersen* bare holde sin mand, er seiren vor. Jeg trodde ikke mine egne øine, men det var sandt. Han klarte det neppe nogen hadde trod, at «gaa» etappen paa en tid der svarer til 4.17 paa 1500 meter.

Den 15de og sidste, vor gode sprinter *Gunnar Larsen*, behøvet ikke at ta sig helt ut, men greiet allikevel distancens næst *bedste* tid. Han brøt maalsnoren for sit lag med sin nærmeste konkurrent 13 sekunder efter.

Aldrig har vore gutter gaat ind for *saa* store opgaver som denne dags; men gutta hadde pakket ut sin ukuelige *vilje* og skulde seire.

Gutter, Dere har føiet det *frodigste* blad til «*Tjalves*» *seierskrans*.

Pavelius N. Finnerud.

Da det knep.

Det var vekslingen i *Behrensgt.*, hvor *Hendriksen* fik stafetten 2 m. efter *Lillehammerguten*. Denne ledet nu en 100—150 m. — — Men saa kom *Johan Hendrik* med et ryk som jeg trodde han ikke mente alvorlig. Men hensigten var alvorlig nok; og da han leverte pinden til *Bjercke* i *Uranienborgveien*, kunde han notere et forsprang paa 6 sek. — Og *Bjercke* ikke bare holdt sin mand, men øket ogsaa forspranget betydelig.

Per N. Finnerud.

Det var en stor skam

for de *Tjalvister*, som ikke gad møte frem til idrettsmønstringen paa *Stadion* 7. juni, og det sørgelige er, at det gjælder næsten alle klubbens medlemmer!

Alle var begeistret efter den meget vellykkede *Holmenkolstafet* — da var det *Tjalve* for alt! — men 7. juni, 4 dage efter, var begeistring og stoltheten over vor klub som blaast væk.

Det er mig en gaade hvordan dere har resonnet, mine herrer! Forstaar dere ikke, at denne mønstring kan og bør og skal vise publikum hvad hver enkelt forening er? *Tjalves* navn blev nævnt som en kjendt størrelse langs hele ruten ogsaa iaar, men hvad maatte publikum — som ikke visste noget om os før — tro om landets ældste idrettsklub, naar de saa vore 6 gutter i drakter samt vore trofaste veteraner *Gust. S. Thorp*, *A. K. Jensen* og *Bagge*. Desuten deltok 10—12 voksne og smaagutter i fulde klær.

Dere vil vel sutre over veiret og skylde paa det, dere som sat hjemme, eller kanskje vil dere snakke om «formen» som ødelægges av slikt veir. Nei. stop med det! Jeg kan nemlig hilse dere og si, at *Egil Steen* var med og vandt *Holmenkolstafetten*, han defilerede i drakt 7. juni og vandt overlegent en 3000 mtr. paa *Bislet* dagen efter! Indrøm det derfor likesagodt først som sidst, at det er makelighet og

Fin i smak - herlig aroma - flot pakning. Billigste Virginiacigaret

„Flog“ 55 øre
pr. 10 stk.

„Star“ 40 øre
pr. 10 stk.

ugiddelighet som gjør det! De som arbeidet til kl. 19 er imidlertid at undskylde.

Denne mønstring er ikke kommet istand forat lederne skal ha noget at pusle med, men den skal overfor det uinteresserte publikum gi uttrykk for idrettsmændenes egen kjærlighet til og glæde over den idrett de driver. Det er for idrettens skyld vi marscherer gjennom gaterne for at vise hvor mange tilhengere denne store og gode sak har her i byen. La os Tjalvister neste aar vise alverden, at vi virkelig er landets ældste friidrettsklub. La os stille 200 mand under vort banner, som vi ogsaa da haaper at faa lov til at ta frem!

I den anledning vil jeg indtrængende henstille til det ærede styre at opnævne en speciel komité, som mindst en maaned før 7. juni gaar igang med forberedelserne. La medlemsbladet komme ut i god tid med opfordring om at delta, og bed komiteen ta sig av spørsmålet om drakterne, hvis veiret blir kjølig.

Kan der skaffes Tjalve-gensere til alle, skulde vel det være godt nok selv i surt veir. Det vilde være mere fest over troppen, hvis hver eneste mand møtte i vor vakre klubdrakt, for enstartede dresser blir det vel vanskeligere at skaffe.

Husk neste 7. juni og gjør ikke en gang til skam paa gamle Tjalve!

P. M. Jensen.

Til de 14 andre.

Jeg vil ikke paastaa det var mig en glæde at faa henvendelse om at delta i Holmenkollstafetten. Selvfølgelig kunde jeg ikke fraskrive mig en viss stolthet over de store tanker Dere hadde om min konstitution efter seks aars fravær fra idretten, men. Det var kanskje det største idrettslige ansvar jeg endnu har følt under min «løpebane». Jeg fabulet om forsprang som skulde holdes, forsprang som skulde indhentes, eller det som værre var, en likestilling med en konkurrent det maatte omgjøres i forsprang. Vel — vi vandt. Jeg kan atter puste lettet eller rettere sagt «røke lettet» uten at føle mig som en forræder mot Dere andre, der, som jeg forstod, ventet mere av mig end jeg kunde greie.

Dette var nærmest et lite forspil til hvad jeg har paa hjertet. Det er nemlig en tak, en rigtig hjertelig følt tak, fra en gammel Tjalvist til Dere andre unge og gamle der var med til at bringe sort og hvitt først over maal i Norges største stafettløp.

Reidar C. Anderssen.

Holmenkollstafetten.

Jeg hadde følelsen av at avviklingen paa banen gikk uten knirk. Endel smaa detaljer kunde det naturligtvis være litt aa si om, men man kan da ikke forlange at alt skal være fuldkomment.

Det store problem — 3 distanser paa banen — var en haard nøtt at knekke. Det gikk dog over al forventning godt. Hvordan publikum greide at holde rede paa det, tør jeg dog ikke uttale mig om.

Sverre Gundersen.

Et idrettsminne.

Det var egentlig Holmenkollstafetten som satte mig paa det. — Jeg gikk til kontoret en morgen efter den berømmelige 3. juni og var atter stolt over at være Tjalvist (hva man selvfølgelig alltid bør være). Jeg tænkte paa at vore 15 gutter — tiltrods for at de vel egentlig ikke er «stjerner» — hadde slaat andre 15 gutter, med langt sterkere navn (paa papiret) og at de derved igjen hadde bevist at samtrening, samhold og godt kameratskap gir de bedste resultater.

Jeg kom da til at tænke paa en anden stafettseier, som kanskje var mere overraskende end denne, fordi vi dengang haddet et «stjernelag» mot os. Jeg sigter her til Tjalves seier over det dengang saa meget omtalte Kungl. Svenska Krigsskolans stafettlag over 4 × 100 meter.

Det er nu temmelig nøiagtig 10 aar siden, nemlig under Ø.s jubileumsstevne i juni 1918, at vi overrasket — ikke alene vore motstandere men ogsaa temmlig mange av de fremmøtte tilskuere.

Hallstein Bjerke

Tobakshandel

Telefon 15 374 Søgaden 22 Telefon 15 374

Det var paa forhaand gaat store ord om svensker-nes eminente stafetlag og deres glimrende veksling og jeg husker at der saavel i annoncen som i forhaandsomtalen av stevnet var nevnt at stevnets clou vilde bli 4×100 meter, hvor man vilde faa se det hittil ubeseirede svenske stafetlag fra Kungl. Krigsskolan.

Ja vi gruvet os ikke saa lite vi fire som skulde løpe, nemlig Jojo, Ola, Dagfinn og jeg; men da vi skulde gaa fra Stadion paa lørdag aften efter stevnets slutt skulde svenskene holde en generalprøve, da de vistnok maatte stille en reserve. Ola og jeg stod og saa paa vekslingen og vi sa til hverandre at dette var igrunnen ikke saa bra gjort som vi hadde frygtet, de *der* maatte vel kunne slaaes. Vi hadde likesom faat litt mere mot i os. Men da 3 av karene var med i 100 m. løpet om søndag og hadde tider paa omkring 10.8 og 11 blank, ja da var det ikke frit for at vi igjen blev litt betænkte. Om-sider stilte vi da til start og Jo-jo tok som vanlig første strækken. Vi hadde anden og svenskene tredje bane. Jo-jo hadde 10,8-mand mot sig men tok allikevel ind kurve-forspranget og leverte til Ola likt med svenskene. Imidlertid vekslet vi *bedre* end disse og fik følgelig et litet forsprang, som atter blev noget øket efter anden veksling saaledes at jeg — efter at ha hat indere bane mot min mand — kunde gi Dagfinn pinden ca. 6 meter foran den sidste, men bedste svenske. Og det skal jeg si blev indspurt: Dagfinn løp alt hvad remmer og tøj kunde holde, men forspranget minket stadig. Men endelig var han paa maal og kunde bryte snoren ca. $\frac{1}{2}$ meter foran sin mand. Jublen blev selvsagt stor — ikke minst da det viste sig at vi hadde for-

Kjøp Deres præmier
og presentgjenstande hos

Hval & Kristiansen

Telf. 12 658. Storgt. 34 b. Telf. 24 784.
Godt utvalg Rimelige priser.

bedret den daværende norske rekord med 0.7 sec., nemlig fra 45,2 til 44.5. Senere satte vi den ned fra 44,5 til 44 blank — men det blir en anden historie. —

Dette løp blev indledningen til en række stafett-seire, som gjorde Tjalve temmelig fryktet som stafett-lag, og det er *derfor* jeg vil trække frem dette løp, som paa en maate blev historisk for os og som jeg synes burde virke som en appel til vore sprintere *at vi hadde tradition paa stafett* — ogsaa paa den korte.

Chr. Hansen.

Hvasse tenner.

Lars Høgvolds gutter, — Lillehammergutta — har faat et ry *her* som ingen anden by. De viste ifjor *gode* tænder. *Iaar* de kraftigste og hvasseste som nogen kan vise. *Nu* er det bare *et* de sympatiske gutter værker efter, *de vil hogge til*. Og *de kan* det! *Lillehammer*, er med et slag blit et *fri idrett*-centrum, aassaa.

Den populære Furnesgut har sveiset Lillehammer-ungdommen *saa* godt sammen, at det er et *tidsspørsmål*, naar de erobrer løperhegemoniet til den idyllige Mjøsby. Oslo maa passe sig! — Navnene *derfra* kjender Oslo nu, — navne *der* staar respekt av. —

Parelius N. Finnerud.

Seebergs Pigsko

(Kreigsmanns model)
er idag Norges bedste pigsko.

Modellerne er:
Løp-, sprang-, kast- og distancesko.

C h r. S e e b e r g.

Reparer Hytta før det er
for sent.

GRØNLANDS HØVLERI A/S

Disponent Reidar C. Anderssen

skaffer alt som behøves til billigste priser.

Etablert 1867.

Tlf. 80 204, 80 795.